

Чи знаєш край, де кров, як море, ллється,
Куди не глянь — стоїть при гробі гріб.
Дитина, ніби квіт, нім розів'ється,
Змарніє з зимна, голоду, хворіб, —
Чи знаєш край цей?
О, туди, туди
Хотіла б я з тобою, милий, йти!

Чи знаєш дім? Давно в нім не палиться
Огонь в печі; посеред білих стін
Давно ніхто не плаче й не сміється,
Як гріб, німий стоїть у полі він.
Чи знаєш дім цей?
О, туди, туди
Хотіла б я з тобою, милий, йти!

Чи знаєш храм? Сторощені ікони,
Осквернений, сплюгавлений престіл.
Мовчить дзвіниця, бо забрали дзвони,
А з бані хрест впав у траву, на діл.
Чи знаєш храм цей?
О, туди, туди
Хотіла б я з тобою, милий, йти!

Чи знаєш школу? Діти, пташенята,
Тиняються попід чужі плоти,
Бо школа ворогом тепер зайнята,
А вчительку замучили кати.
Чи знаєш школу?
О, туди, туди
Хотіла б я з тобою, милий, йти!

Чи знаєш полк? В рушницях куль немає,
Немає хліба, одягу, чобіт.
Та що йому? Він край обороняє
Від ворогів, а ворогом — весь світ.

Чи знаєш полк цей?
О, туди, туди
Хотіла б я з тобою, милий, йти!

Вецлар, квітень, 1920

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Ти знов ідеш до мене»](#);

Наш мінйон. Твір написаний за мотивом вірша Гете «Мінйон» («Ти знаєш край, де цитриновий цвіт»). Мінйона — таємнича дівчина, що супроводить німецьких акторів, втілює тугу за ідеалом. Гетевська символіка у вірші Лепкого переосмислена, набула драматичного звучання. Подаємо за книгою «Писання. Т. I».